

Runorna 26—32 **hauuþr** äro väl bibehållna. De ha säkerligen utgjort ett namn. Troligen återger denna skrivning mansnamnet *Hægvíðr*, som visserligen icke finnes belagt i runinskrifter men är säkert styrkt i medeltida källor. Vad bruket av **h**-runan som tecken för *h*-ljud beträffar, kan det framhållas, att detta också förekommer på de i grannskapet resta U 537 och U 573. Se f. ö. om denna användning U 124 och S. B. F. Jansson, *Runinskrifter i Norrtäljetrakten*, s. 62 f.

Dybeck anmärker, att U 567 synes tillhöra förra hälften av en runinskrift, och Brate anser också, att denna runsten möjligen har »hört tillsammans med en annan sten». Brate tänker sig, att »runstenen varit gavelsten i en kista». Dessa antaganden förefalla högst ovissa. Visserligen har U 567 endast innehållit fyra namn, och man skulle därför ha väntat en fortsättning. Å andra sidan är ristningen så klumpigt utförd, att man väl kan tänka sig, att den oövade och okunnige ristaren också språkligt har gett inskriften denna otillfredsställande form. I alla händelser bör Brates tanke, att U 567 skulle ha varit gavelsten i en gravkista, bestämt avvisas.

568. Prästgården, Lohärads sn.

Litteratur: L 611. O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 118; R. Dybeck, Runa (fol.) 1, s. 73; UFT h. 2 (1872), s. 42.

O. Celsius har om denna fragmentariska inskrift antecknat följande: »En sten finnes i Prästgården i Lohärad, som legat i bakugnsurn.» Stenen var i två stycken. Dessa uppgifter har Celsius enligt vad han meddelar erhållit av Jonas Lodinus, och sannolikt är det också Lodinus' läsning, som Celsius återger. Det datum, som här förekommer hos Celsius — »den 8 febr. 1732» —, anger med all sannolikhet den tidpunkt, då Lodinus lämnat honom uppgifterna om inskriften. L 611: »Prestgården, bakugnsurnen.» Dybeck skriver 1872, att om runstenen »i prestgården vet man intet», och C. A. Klingspor (*UFT*) antecknar: »Denne sten saknas.»

Inskrift (enligt Celsius):

A: ... sikuarta sun ...

B: ... **aftrir bonta sin** ...
15 20

... *Sigvarðar*(R) *sun* ... *æftir* *bonda sinn* ...

»... Sigvards son ... efter sin man ...»

1—8 **sikuarta** (gen.) torde återge ett *Sigvarðar*, genitiv av mansnamnet *Sigvarðr*.

569. Prästgården, Lohärads sn. Nu i Söderby-Karls museum.

Pl. 127.

Litteratur: C. A. Holmberg, Förteckning öfver en del fasta fornlemningar i Lohärads socken (ATA); S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Stockholms län 1936.

Äldre avbildning: G. Lovén, teckning 1926 (ATA).

Ett litet fragment av en runsten påträffades omkring år 1920 i en mur vid Lohärads prästgård. Det förvaras nu i Söderby-Karls museum.

Sandsten. Mått $0,34 \times 0,24$ m. Ristningen är djupt och tydligt huggen.

57—45887. *Upplands runinskrifter.*

Inskrift:

... ifti - ...
5

... æftir ...

»... efter ...»

Till läsningen: 1 i och 2 f ha förlorat korta stycken i toppen. Av runan 5 kan man i fragmentets kant endast se övre hälften av hst, varför det är omöjligt att avgöra, om runan har varit r eller r.

570. Hållsta, Lohärads sn.

Pl. 128.

Litteratur: B 252, L 613. J. Bureus, Fa 6 s. 48 n:r 42 (Bureus' egen uppteckning), s. 188 n:r 116 (Rhezeliuss), Fa 5 n:r 251, Fa 1 s. 58, Fa 10: 2, n:r 69 a; J. Rhezelius, Monumenta Uplandica (Fc 6), s. 84 (tryckt i UFT h. 32, 1915—17, s. 48 f.), R 550 n:r 31; J. Hadorph, Resejournal 1682 (i Peringskiölds Monumenta 3); J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 71; N. Celsius (resp. Laurentius Sepelius), Roslagia (1721), s. 44; Jonas Johansson Lodinus, Brev till And. Åkerblad den 21 Maj 1725 (R 554, UUB); O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 117, 335; J. V. Radloff, Beskrifning öfver norra delen af Stockholms län 2 (1805), s. 115; R. Dybeck, Runa (fol.) 1, s. 73; UFT h. 2 (1872), s. 42; Norrtelje Tidning ¹⁷/₁₀ 1894; Nya Dagligt Allehanda ¹⁸/₁₀ 1894; C. A. Holmberg, Förteckning öfver en del fasta fornlemningar i Lohärads socken (ATA), Brev till Vitterhetsakademien, Jan. 1925 (ATA); S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Stockholms län 1936 (ATA).

Äldre avbildningar: Bureus, teckning (i Fa 10: 2), kopparstick (i Ff 6, bl. 100); J. Rhezelius, teckning (i Monumenta Uplandica och i R 550); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta 3 och B 252).

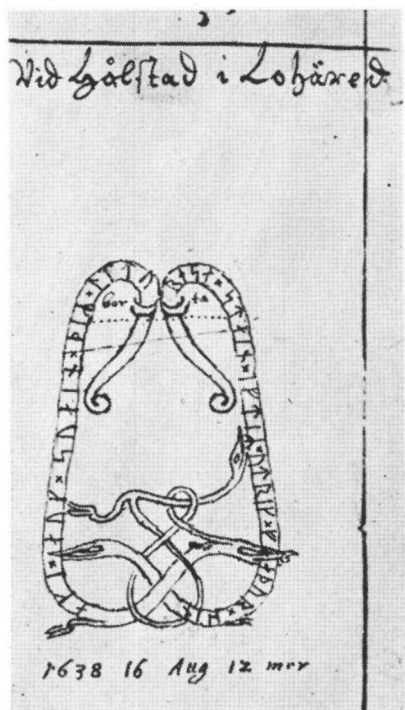

Fig. 302. U 570. Hållsta, Lohärads sn.
Efter teckning av Bureus.

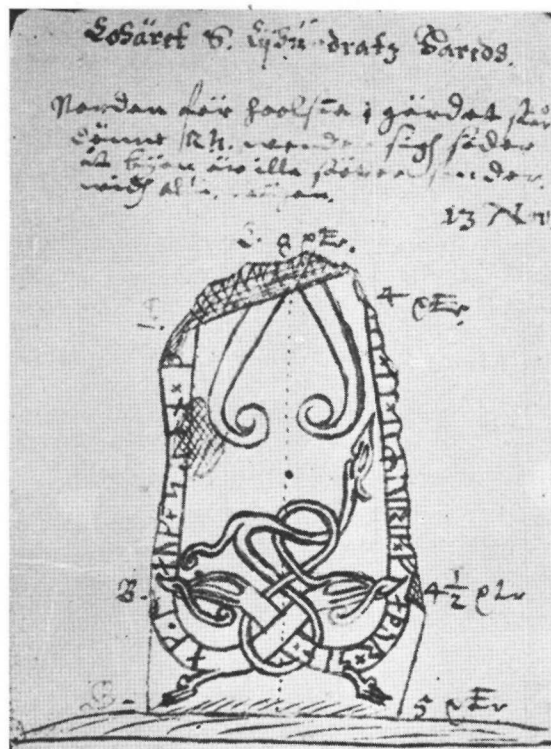

Fig. 303. U 570. Hållsta, Lohärads sn.
Efter teckning av Rhezelius i Monumenta Uplandica.